

szkoły publiczne na terenie gminy i dlatego nie może być skierowana do indywidualnego podmiotu.

Rada Gminy Fredropol uchwałą Nr XVI/114/2011 z dnia 17 października 2011 r. określiła tryb udzielania i rozliczania dotacji oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich wykorzystania dla działającej na terenie Gminy Fredropol Szkoły Publicznej w Sierakoścach prowadzonej przez Stowarzyszenie „Inicjatywy Podkarpacia”, tj. dla indywidualnego podmiotu, co pozostaje w sprzeczności z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym w związku z art. 80 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Z kolei w myśl art. 80 ust. 3 ustawy o systemie oświaty szkoły, szkoły publiczne prowadzone przez inne podmioty niż jednostka samorządu terytorialnego otrzymują na każdego ucznia dotację z budżetu jednostki samorządu terytorialnego obowiązanej do prowadzenia odpowiedniego typu i rodzaju szkół w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego ucznia w szkołach tego samego typu i rodzaju prowadzonych przez tę jednostkę samorządu terytorialnego, nie niższej jednak niż kwota przewidziana na jednego ucznia szkoły danego typu i rodzaju w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego. W przypadku nieprowadzenia przez jednostkę samorządu terytorialnego szkoły tego samego typu i rodzaju podstawą ustalenia wysokości dotacji jest kwota przewidziana na jednego ucznia szkoły publicznej danego typu i rodzaju w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego. Stosownie do postanowień art. 80 ust. 3c, dotacja powyższa przekazywana jest na rachunek szkoły w 12 częściach, w terminie do ostatniego każdego miesiąca.

Rada Gminy Fredropol w uchwale Nr XVI/114/2011 z dnia 17 października 2011 r. postanowiła, że Szkoła Podstawowej w Sierakoścach, dla której organem prowadzącym jest Stowarzyszenie „Inicjatywy Podkarpacia” otrzyma na każdego ucznia dotację wysokości 120 % kwoty przewidzianej na jednego ucznia danego typu i rodzaju szkoły w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę Fredropol, że na uzasadniony wniosek organu prowadzącego szkołę Gmina może przyznać dotację celową na konkretne zadanie dotyczące szkoły i że dotacja będzie przekazywana w 12 częściach w terminie do dnia 10 dnia każdego miesiąca na

wskazany we wniosku rachunek bankowy szkoły co pozostaje w sprzeczności z art. 80 ust. 3, 3c i 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, zgodnie z którymi szkoły publiczne prowadzone przez inne podmioty niż jednostka samorządu terytorialnego otrzymują z budżetu jednostki samorządu terytorialnego obowiązanej do prowadzenia odpowiedniego typu i rodzaju szkół na każdego ucznia dotację podmiotową w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego ucznia w szkołach tego samego typu i rodzaju prowadzonych przez tę jednostkę samorządu terytorialnego, nie niższej jednak niż kwota przewidziana na jednego ucznia szkoły danego typu i rodzaju w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego; w przypadku nieprowadzenia przez jednostkę samorządu terytorialnego szkoły tego samego typu i rodzaju podstawą ustalenia wysokości dotacji jest kwota przewidziana na jednego ucznia szkoły publicznej danego typu i rodzaju w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego; dotacja przekazywana jest na rachunek szkoły w 12 częściach, w terminie do ostatniego każdego miesiąca; organ stanowiący ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji podmiotowej oraz tryb i zakres prawidłowości ich wykorzystania, uwzględniając w szczególności podstawy obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji. Zawarte zatem w § 4 uchwały postanowienie dotyczące przyznania przez Gminę Szkołę dotacji celowej na uzasadniony wniosek organu prowadzącego szkołę przekracza zakres kompetencji organu stanowiącego wynikający z art. 80 ust. 4 ustawy o systemie oświaty.

Mając powyższe na względzie Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie uchwaliło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Izby przysługuje Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

PREZES

dr Zbigniew K. Wójcik

3108

**ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE
WOJEWODY PODKARPACKIEGO**

P.II.4131.2.161.2011

z dnia 6 grudnia 2011 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.)

art.15,16 i 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), oraz rozporządzenia

Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XI/99/11 Rady Gminy Korczyna z dnia 27 października 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Korczyna 5”

UZASADNIENIE

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy w Korczynie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Korczyna 5”.

Stosownie do art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwała w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest nieważna w przypadku naruszenia zasad sporządzenia planu, bądź istotnego naruszenia trybu jego sporządzenia, bądź naruszenia właściwości organów w tym zakresie. Tryb procedury uchwalenia planu odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień. Pojęcie zaś zasad sporządzania planu wiąże się z merytorycznymi wartościami i wymogami kształtowania polityki przestrzennej.

W tym miejscu wskazać należy, iż w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określono szczegółowo procedurę poprzedzającą uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego. Takie określenie procedury planistycznej służy ochronie praw obywateli przy wykonywaniu przez gminy władztwa planistycznego. Ścisłe przestrzeganie procedury planistycznej zostało przez ustawodawcę, co wskazano już wyżej, obwarowane sankcją nieważności.

Zarówno w samej uchwale jak również w procedurze uchwalania planu, organ nadzoru stwierdził szereg nieprawidłowości, a w szczególności:

1) Rysunek zmiany planu przedłożono w skali niezgodnej ze skalą określoną w § 3 niniejszej uchwały; wątpliwości budzi poświadczenie mapy za zgodność z oryginałem przechowywanym w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym, co narusza art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami). Rysunek zmiany planu sporządzony jest w sposób naruszający przepis § 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż mapa na której sporządzono rysunek zmiany planu nie jest w oryginalnej skali w odniesieniu do pieczętki, różni się również od skali mapy, na której sporządzono rysunek obowiązującego planu. Rysunek zmiany planu nie zawiera niezbędnego

pod względem technicznym i merytorycznym otoczenia, ponadto przedłożony zakres rysunku zmiany planu uniemożliwia techniczne wykonanie ewentualnych kolejnych zmian na tym obszarze.

- 2) Niewłaściwe jest ustalenie odnośnie zasad dostępności komunikacyjnej do terenu oznaczonego symbolem 1U2, gdyż wykracza poza granice obszaru objętego zmianą planu. Równocześnie należy zauważyć, iż ciąg pieszojezdny zgodnie z § 14 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 z 2002 r. poz. 690) jest dojściem i dojazdem do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych, i powinien mieć nie mniej niż 5m.
- 3) Wątpliwości budzi zakres załącznika graficznego zmiany planu w sytuacji, gdy przedmiotowy teren nie ma bezpośredniego dostępu do drogi publicznej. Nie wiadomo przez jakie tereny i do jakiej drogi publicznej będzie zapewniona dostępność komunikacyjna terenu 1U2.
- 4) Niewłaściwe jest ustalenie dotyczące „obsługi parkingowej”, co narusza § 4 pkt 9 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia powinny zawierać wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych.
- 5) Brak zasad kształtowania działek budowlanych, co narusza art. 15 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wielkość działki budowlanej dla terenu 1U2 ustalono w § 7 ust. 2 pkt 2 lit. f, jednakże sposób zapisu ustaleń § 7 nie wskazuje wyraźnie odrębności pomiędzy ustaleniami dla procesu scalenia i podziału nieruchomości, a tymi, na które będą regulowały jedynie podział nieruchomości. Równocześnie w związku z wyjaśnieniami projektanta zmiany planu przyjmuje się, że zasady zawarte w § 7 ust. 2 dotyczą wyłącznie podziału nieruchomości, nie są związane z procesem scalenia i podziału nieruchomości określony w § 7 ust. 1, co uzasadnia odstąpienie od kwestionowanego braku zasad kształtowania działek budowlanych. W tym miejscu ujawnia się jednak niezgodność ze Studium w zakresie § 7 ust. 1 pkt 3 lit d, które to ustalenie odwołuje się o ustaleń wprowadzonych również do § 7 ust. 2 pkt 2, natomiast brak jest w ustaleniach I zmiany Studium, dotyczącej przedmiotowego terenu, kierunku przeprowadzenia procesu scalenia i podziału nieruchomości na tym terenie.

- 6) Niewłaściwie wprowadzono zmiany do uchwały obowiązującego planu - § 2 ust. 1 uchwały zmieniającej, ponieważ w obrębie § 3 ust. 1 pkt 3 nie ma wyliczenia tzw. liter, ponadto zakres merytoryczny w § 3 ust. 1 nie uzasadnia wprowadzenia ustaleń o takim brzmieniu. Ponadto zauważa się, iż § 2 ust. 4 uchwały zmieniającej nie odpowiada wymogom § 89 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", gdyż nie wiadomo, w które miejsce w uchwale zmienianej ma być wprowadzony § 45a.
- 7) Zbędne i nieuzasadnione jest ustalenie dla terenu 1U2 wprowadzające zakaz zabudowy mieszkaniowej wolnostojącej, który w kontekście ustaleń § 45a ust. 1 zawierających ustalenia przeznaczenia podstawowego i dopuszczalnego dla terenu 1U2 i tak nie może być zrealizowane, gdyż stanowi zagospodarowanie inne niż wynika to z przeznaczenia podstawowego i dopuszczalnego.
- 8) zauważa się ponadto, iż przedmiotowa zmiana planu jest niezgodna z obowiązującym

Studium uikzp Gminy Korczyna, co narusza art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym; Studium określa maksymalną wysokość budynków mieszkalno-usługowych i usługowych nie większą niż 12 m, natomiast w uchwale zmiany planu ustalono maksymalną wysokość budynków usługowych i usługowo-mieszkaniowych nie większą niż 12,5 m.

Reasumując, mając na uwadze powyższe, a w szczególności naruszenie zasad i trybu sporządzania planu, należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Janusz Olech
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU